

حمایت اردوغان از لبنان

رئیس‌جمهور ترکیه تأکید کرد آنکارا در برابر تهدیدهای رژیم صهیونیستی در کنار لبنان است. «رجب طیب اردوغان» رئیس‌جمهور ترکیه گفت: اسرائیلی که غزه را به آتش کشید و ویران کرد اکنون به لبنان چشم دوخته است و ما شاهد حمایت غرب از اسرائیل از پشت پرده هستیم. اردوغان گفت: بسیار وحشتناک و رقت‌انگیز است که کشورهای که از آزادی، حقوق بشر و عدالت صحبت می‌کنند، در اسارت دیوانه‌ای مانند نتانیاهو باشند. رئیس‌جمهور ترکیه افزود: برنامه‌های نتانیاهو برای گسترش جنگ به منطقه منجر به فاجعه‌ای بزرگ می‌شود. جهان اسلام و کشورهای خاورمیانه باید به این نقشه‌های خونین واکنش نشان دهند. ما در کنار لبنان هستیم و از کشورهای منطقه دعوت می‌کنم در کنار لبنان بایستند. اردوغان گفت: بسیار خطرناک است که کشورهایی که دم از آزادی و عدالت و حقوق بشر می‌زنند، برده روان‌پریشی مثل نتانیاهو باشند.

نظر سنجی‌ها در آمریکا

در حالی که کمتر از ۵ ماه به انتخابات آمریکا باقی مانده است، میانگین نظرسنجی‌های جدید «نیویورک تایمز» نشان می‌دهد که رقابتی بسیار نزدیک در سطح ملی و در ایالت‌های حساسی که عرصه منازعه هستند، وجود دارد. به‌طور میانگین، نظرسنجی‌های ملی جدید نشان می‌دهد که بایدن و دونالد ترامپ هر کدام حدود ۴۶ درصد آرا را در رقابت رده‌رو به دست آورده‌اند. با نزدیک شدن به اولین مناظره انتخاباتی که شامگاه پنج‌شنبه به وقت آمریکا برگزار می‌شود، آمار این دو رقیب شدیداً نزدیک شده است. روزنامه آمریکایی نیویورک تایمز با طرح این پرسش که «نظرسنجی‌ها در مورد رقابت برای کاخ سفید چه می‌گویند؟» به بررسی تازه‌ترین نظرسنجی‌ها راجع به دونالد ترامپ جمهوری‌خواه و جو بایدن دموکرات پرداخت که قرار است اولین مناظره انتخاباتی خود را با شبکه سی‌ان‌ان پنج‌شنبه به وقت آمریکا صبح جمعه به وقت ایران برگزار کنند. این رقابت نزدیک، پیشرفت جزئی برای بایدن را نشان می‌دهد. او تقریباً در هر روز از ۹ ماه گذشته - حتی به‌طور محدود - در سایر میانگین‌های نظرسنجی عقب افتاده است. اما او کسری‌های خود را در پی سخنرانی سالانه «وضعیت اتحادیه» و با قطعی شدن نامزدها در ماه مارس، کاهش داد. او از زمان محکوم شدن ترامپ در دادگاه نیویورک، به‌طور کامل این شکاف را پر کرده است. رقابت در ایالت‌های کلیدی میدان نبردهم‌نزدیک است، اما در اینجا ترامپ در نظرسنجی‌های اخیر کمی جلوتر است. در حالی که ترامپ اغلب تنها یک یا ۲ امتیاز پیش‌تاز است، با این وجود در پنسیلوانیا، ویسکانسین، میشیگان، نوادا، آریزونا و جورجیا پیش‌تازی می‌کند؛ ایالت‌هایی که برای پیروزی ترامپ در کسب کنترل کالج و در نتیجه ریاست‌جمهوری آمریکا کافی است. البته انتخابات امروز برگزار نمی‌شود و نظرسنجی‌ها هم دقیقاً درست نخواهد بود. نظرسنجی‌ها اندازه‌گیری‌های غیردقیق و مبهم هستند که در معرض بسیاری از منابع خطا قرار دارند. پیش‌تازی ترامپ در ایالت‌های مهم و حساس، ضعیف‌تر از امتیازات نظرسنجی اکثر نامزدها در انتخابات گذشته است. در واقع، میانگین نظرسنجی امروز، رقابت نزدیک‌تری را نسبت به نظرسنجی‌های نهایی نوامبر در هر انتخاباتی در ۲۰ سال گذشته نشان می‌دهد. دونالد ترامپ با اختلاف بیش از ۲ امتیاز در پنسیلوانیا، میشیگان و ویسکانسین پیش‌تاز نیست؛ سه ایالتی که برای بایدن برای پیروزی در ریاست‌جمهوری کافی است، مشروط بر اینکه ایالت‌ها و مناطقی را که در حال حاضر رهبری می‌کند، داشته باشند.

آنچه تحقیقات موجود نشان می‌دهد این است که در مناطقی که آزمایش‌های هسته‌ای صورت گرفته‌اند، تعداد افرادی که مشکل سلامتی دارند به‌طور غیرعادی بالاست. کودکانی که در نزدیکی شمال‌شرق قزاقستان جایی که شوروی سه دهه پیش ۴۵۶ آزمایش هسته‌ای انجام داده، یا بدون دست و پا به دنیا آمده‌اند یا سرطان مبتلا شده‌اند. تعداد این کودکان بالاتر از حد عادی است. تحقیقات درباره جمعیتی که در معرض تشعشعات قرار گرفته‌اند نشان‌دهنده سطح بالایی از ابتلا به بیماری‌های خطرناک در دوسنل بعدی آنهاست. در پلی‌نزی فرانسه (جزایری در جنوب اقیانوس آرام) جایی که فرانسوی‌ها در طول سده‌دهه آزمایش‌های هسته‌ای انجام داده‌اند، سرطان تیروئید، خون‌ریزه شایع است. حتی امروز، نسل‌های بعدی بازماندگان آزمایش‌های هسته‌ای نگران‌اند که این بیماری‌ها را به نسل آینده خود منتقل کنند.

پس از آزمایش «قلعه براوو»، شواهد محرز بودند: انفجار یک بمب در یک طرف کره زمین می‌تواند بر مردم در طرف دیگر آن تأثیر بگذارد. نشست مواد رادیواکتیو ناشی از این آزمایش فقط به اهالی جزایر مارشال آسیب نرساند بلکه ماهیگیران در نزدیکی یک کشتی ژاپنی را بیمار کرد و نگرانی‌های گسترده‌ای از آلودگی ماهی‌های ژاپنی را به‌همراه داشت. یک دهه پس از آنکه بمب‌های آمریکایی جان نزدیک به ۲۰۰ هزار نفر را در هیروشیما و ناگازاکی گرفت و شوک دوسه‌ای را به ژاپن وارد کرد. در عرض یک ماه، ردهای نشست مواد رادیواکتیو از قاره آسیا به اروپا رسید. این آزمایش عظیم آمریکا به‌بزرگترین خبر جهان تبدیل شد و درخواست‌هایی برای توقف آزمایش‌های هسته‌ای در جهان تقریباً بلافاصله آغاز شد.

در زمان آزمایش «قلعه براوو»، هر سه کشور هسته‌ای - آمریکا، اتحاد جماهیر شوروی و بریتانیا - تسلیحات خود را روی زمین آزمایش می‌کردند. در عرض ۱۰ سال، این سه ابرقدرت معاهده ممنوعیت آزمایش محدود ۱۹۶۳ را امضا کردند که رسماً انجام آزمایش‌ها را به زیر زمین محدود می‌کرد. فرانسه آزمایش‌های هسته‌ای در قضا را تا سال ۱۹۷۴ و چین تا سال ۱۹۸۰ ادامه داد. در آزمایش‌های زیرزمینی، مواد منفجره هسته‌ای در داخل محفظه‌ای و در حفاری به عمق ۳۰۰ متری زمین قرار می‌گرفتند. کابل‌های بسیار بلند برق و متصل به محفظه، اطلاعات مربوط به انفجار را به ایستگاه‌های ضبط روی سطح زمین منتقل می‌کنند. با اینکه این فرایند از نشست گسترده مواد رادیواکتیو جلوگیری می‌کند، همچنان می‌تواند آب‌های زیرزمینی را آلوده کند و ذرات رادیواکتیور را از زمین به هوا نشاند دهد.

به همین ترتیب در سال ۱۹۹۶، بزرگترین قدرت‌های هسته‌ای جهان پیمان منع جامع آزمایش‌های هسته‌ای را امضا کردند که براساس آن هرگونه آزمایش هسته‌ای رو و زیر زمین ممنوع شد و یک سیستم نظارتی جهانی برای آزمایش‌های صورت‌گرفته ایجاد شد. هند و پاکستان که این معاهده را امضا نکرده‌اند در سال ۱۹۹۸ آزمایش‌های زیرزمینی انجام دادند؛ از آن زمان تاکنون فقط کره شمالی آزمایش انجام داده است.

سال‌هاست که بازماندگان آزمایش‌های هسته‌ای در سراسر جهان برای جبران هزینه‌هایی که بابت این آزمایش‌ها داده‌اند، مبارزه کرده‌اند: خانه‌شان، سلامت‌شان، فرهنگ و جامعه‌شان. بسیاری از افراد این جوامع از انفعال قدرت‌های جهانی به کنشگرانی تبدیل شده‌اند که با صراحت در خط مقدم جنبش جهانی خلع سلاح فعالیت می‌کنند. سال ۲۰۲۱ آنها به ایجاد معاهده منع تسلیحات هسته‌ای کمک کردند که توسط ۹۳ کشور به امضا رسید و براساس آن در اختیار داشتن، استفاده و آزمایش سلاح‌های هسته‌ای ممنوع شد.

باوجود این بسیج جهانی، فقط تعداد انگشت‌شماری از کشورهای دارنده تسلیحات هسته‌ای وجود دارند که به جبران خسارت‌های ناشی از انفجار بزرگترین بمب‌های جهان به افرادی که در نزدیکی محل سکونت و سرزمین‌های آبا و اجدادی‌شان صورت گرفته، پرداخته‌اند. فرانسه به بدهی خود به شهروندان پولی‌نزی بابت آزمایش‌های هسته‌ای اعتراف کرده و در سال ۲۰۱۰ کمیسونی را تشکیل داد تا ادعاهای غرامت قربانیان آن را ارزیابی کند، اما هرگز عذرخواهی نکرد. بریتانیا هم همینطور. حتی ابزاری برای جبران خسارت هم ایجاد نکرده است. ساکنان جزایر مارشال کمی بیشتر از دیگران موفق بوده‌اند. در حالی که آمریکا هیچ‌وقت بابت آواره کردن هزاران نفر و غیرقابل سکونت کردن بخش‌هایی از این جزایر عذرخواهی نکرده است، در دهه ۸۰، دولت آمریکا ۱۵ میلیون دلار بابت آنچه «تسویه کامل و نهایی» تمام خسارات ناشی از آزمایش‌های هسته‌ای خواند، پرداخت کرد. از آن زمان، صدها میلیون دلار دیگر برای آموزش، مراقبت‌های بهداشتی، محیط زیست و زیرساخت اختصاص یافته است. اما این ارقام کافی نبوده‌اند. دولت مارشال ۲ میلیارد دلار دیگر نیز درخواست کرده است. در حال حاضر در نوادا، ۳۰۰ متر بالاتر از آزمایشگاه زیرزمینی، بقایای آخرین دوران هسته‌ای، کابل‌ها، کانتینرها و تجهیزات، در منطقه‌ای محافظت‌شده روی سطح صاف صحرا قرار دارند. این تجهیزات براساس دستور دولت همچنان در محل و در حالت آماده‌باش قرار دارند تا زمانی که رئیس‌جمهور دستور ازسرگیری آزمایش‌های هسته‌ای را بدهد، آماده استفاده باشند. جهان توان از سرگیری این سیکل خطرناک را ندارد. ما همچنان در حال مبارزه با آسیب‌های ناشی از آزمایش‌های هسته‌ای در گذشته هستیم؛ این نباید بخشی از آینده ما باشد.

آگاهی نسبت به خطرات ناشی از آزمایش‌های هسته‌ای برای سلامت انسان تبدیل شدند.

همانطور که نتایج این تحقیق نشان می‌داد، دولت آمریکا اصرار داشت آزمایش‌هایش در جزایر مارشال ادامه داشته باشد. در اول مارس ۱۹۵۴، آمریکا بزرگترین آزمایش هسته‌ای خود را انجام داد که با نام «قلعه براوو» کدگذاری شده بود. طراحان تسلیحات هسته‌ای حجم انفجار تسلیحات را تقریباً ۳ برابر تخمین زده بودند؛ اشتباه محاسباتی ویرانگر. این دستگاه که هزار برابر نیروی بمب هیروشیما را داشت، پیش از طلوع آفتاب منفجر شد و روشنایی شدیدی آسمان اقیانوس آرام را به وسعت ۲۵۰ مایل یا بیش از آن فرا گرفت. سه جزیره کوچک به‌سرعت تبخیر شدند. ابرها چی به ۲۵ مایلی استراتوسفر رسید و ۱۰ میلیون تن از خرده‌های مرجانی پودر شده را در خود مکید.

طی چند هفته، اهالی جزایر مارشال که در ۱۰۰ مایلی انفجار زندگی می‌کردند ضعیف شدند و حالت تهوع داشتند، علائم آگزما و ریزش مو هم در آنها مشاهده شد. ارتش آمریکا بیش از ۲۳۰ نفر را از یک پایگاه آمریکایی در نزدیکی Kwajalein Atoll تخلیه کرد. آنها زنان، مردان و کودکان را به کمپ بردند که بدون اینکه بدانند تحت پروژه پزشکی مخفیانه دولت آمریکا به‌نام پروژه ۴/۱ قرار گرفتند.

هدف پیدا کردن این بود که تشعشعات ناشی از تسلیحات چه تأییراتی بر انسان‌ها می‌گذرانند؛ موضوعی که دانشمندان از طریق آزمایش روی حیوانات در داخل آزمایشگاه‌ها نمی‌توانستند به آن برسند. مریل آیزنبا، رئیس بهداشت و امنیت کمیسیون انرژی اتمی در رونوشتی طبقه‌بندی‌شده می‌گوید: «درحالی‌که درست است این افراد مثل غربی‌ها، مردم متمدن، زندگی نمی‌کنند، اما این افراد بیشتر شبیه ما هستند تا موش‌ها.»

تبعات آن هم ترسناک بود. این گروه از علائم گسترده همراه با بیماری تشعشع حاد رنج می‌بردند. در ۴ سال اول پس از آزمایش «قلعه براوو» نرخ سقط جنین و نوزادان مرده در میان زنانی که در معرض تشعشعات قرار گرفته بودند تقریباً دو برابر زنانی بود که در معرض آن قرار نداشتند. نوزادان یا پوست شفاف بدون استخوان به‌دنیا می‌آمدند و قابله‌های اهل مارشال آنها را نوزادان ستاره دریایی می‌نامیدند، و کودکان هم به دلیل اندازه و متابولیسم‌شان اختلالات تیروئید از جمله به سرطان آن مبتلا می‌شدند.

حتی باوجود این شواهد، محققان به کمک علم فقط نتوانستند به نتایج محدودی از تأثیر آزمایش تسلیحات هسته‌ای بر سلامت افراد دست پیدا کنند. آنها می‌دانند که آزمایش‌های جوی که در قرن گذشته انجام شده‌اند ذرات رادیواکتیور را در سراسر جهان منتشر کرده‌اند و به افراد بی‌شماری آسیب رسانده‌اند. در آمریکا به‌تنهایی، تحقیقی از سوی مرکز پیشگیری و کنترل بیماری‌ها نشان داد که هر یک نفر در قاره آمریکا که از سال ۱۹۵۱ زنده مانده‌اند، در معرض تشعشعات ذرات رادیواکتیو ناشی از آزمایش‌های هسته‌ای قرار گرفته‌اند.

شگفت‌آور است که تحلیل و بودجه بسیار کمی صرف تحقیقات درازمدت درباره بازماندگان افرادی شده که در معرض تشعشعات تسلیحات هسته‌ای قرار گرفته‌اند. بسیاری از فرزندان آنها معتقدند که در معرض قرار گرفتن خانواده‌هایشان دلیل بیماری‌های آنها را توضیح می‌دهد اما اغلب هیچ داده اطلاعاتی برای پشتیبانی یارد ادعای خود در اختیار ندارند. پزشکان نمی‌توانند به‌طور قطع بگویند که علت سرطان یا بیماری افراد نتیجه مستقیم مواد رادیواکتیو است یا دلیل دیگری دارد؛ مثل سیگار کشیدن یا در معرض دیگر مواد آسیب‌زا قرار گرفتن. آنها فقط می‌توانند بگویند که تشعشعات خطر بیماری را افزایش می‌دهند.

شگفت‌آور است که تحلیل و بودجه بسیار کمی صرف تحقیقات درازمدت درباره بازماندگان افرادی شده که در معرض تشعشعات تسلیحات هسته‌ای قرار گرفته‌اند.

بسیاری از فرزندان آنها معتقدند که در معرض قرار گرفتن خانواده‌هایشان دلیل بیماری‌های آنها را توضیح می‌دهد اما اغلب هیچ داده اطلاعاتی برای پشتیبانی یارد ادعای خود در اختیار ندارند.

سلاح هسته‌ای را ندارد

فصل دیگری از جنگ اتمی را آغاز کرد

که در انفجارهای هسته‌ای شکل می‌گیرند، به‌وسیله باد جابه‌جا می‌شوند و از طریق باران در مکان‌های بسیار دورتر از منطقه انفجار وارد زمین‌های کشاورزی و دامداری‌ها و از آنجا وارد زنجیره غذایی می‌شوند. استرانسیوم ۹۰ از نظر ساختاری به کلسیوم شبیه است و پس از هضم به استخوان‌ها و دندان‌ها می‌چسبد، منجر به سرطان می‌شود.

در اوایل دهه ۵۰ میلادی، کمیسیون انرژی اتمی، آژانس آمریکایی که در آن زمان بر تسلیحات هسته‌ای نظارت می‌کرد، حدوداً ۱۵۰ مانتیور از راه دور را در خانه و خارج از کشور قرار داد تا تشعشعات را تشخیص دهد. براساس رونوشتی از جلسه‌ای در سال ۱۹۵۵ که از طبقه‌بندی محرمانه خارج شده، این آژانس همچنین برنامه‌ای را آغاز کرد تا «نمونه‌های انسانی» را برای میزان استرانسیوم آزمایش کند. ویلارد اف. لیبی، کمیسور وقت آژانس می‌گوید: «اگر کسی بیرون آوردن اجساد از قبرها را به‌خوبی بلد باشد، به کشورش خدمت می‌کند.» طی چند سال بعد، دولت آمریکا بیش از ۱۵۰۰ عضو از اجساد را جمع‌آوری کرد که بسیاری از آنها مربوط به نوزادانی از چندین کشور بودند که مرده به‌دنیا آمده بودند، بدون اطلاعی از نزدیکان‌شان.

در حالی که دولت این علم را در سایه دنبال می‌کرد، تحقیقات غیرنظامیان نیز در راه بود. تیم‌هایی در دانشگاه سنت‌لوئیس و دانشکده دندانپزشکی دانشگاه واشنگتن نزدیک به ۳۲۰ هزار دندان نوزاد عمدتاً از منطقه سنت‌لوئیس را جمع‌آوری کردند که از طرف پدر و مادرها و قیم‌هایشان اهدا شده بود. آنها فهمیدند سطح استرانسیوم -۹۰ در دندان‌های کودکانی که در سال ۱۹۶۳ به‌دنیا آمده بودند، ۵۰ برابر نوزادانی بود که در سال ۱۹۵۰ به‌دنیا آمده بودند. نتایج اولیه بعدها به اولین تحقیق مهمی برای افزایش

